

ZAGRODA NR 8

W latach 30. XIX w. zagroda należała do Joachima Albrechta I. W połowie XIX w., a już na pewno w 1865 r., właścicielem był chłop Michael I Albrecht, a gospodarstwo potocznie nazywano „Michaelshof”. Od 1876 r. jako właściciela wymienia się Augusta Friedricha Martina III Albrechta. W 1921 r. siedlisko przeszło w posiadanie Gerharda I Albrechta (rolnik, od 1941 r. chłop) i jego żony Herty z d. Schulz. W 1947 r. w zagrodzie mieszkali Józefa i Tadeusz (sołtys) Piecuscy. W 2002 r. zagroda została przejęta przez Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, które utworzyło tutaj swój oddział.

Zagroda z pewnością istniała już pod koniec XVIII w. W 1858 r. wybudowano stojącą do dziś stodołę – poświadcza to belka znajdująca się nad wrotami z napisem: „BAU HERR. M. ALBRECHT Den 18 ten MAI 1858. Z.E.GROTH”. Obiekt w późniejszym okresie rozbudowano w kierunku północnym. W 1862 r. w skład zagrody wchodziło pięć budynków, m.in.: dom mieszkalny, stodoła, budynek inwentarski i budynek bramny. Gdy właścicielem w trzeciej ćwierci XIX w. był Michael I Albrecht, dokonano przebudowy budynku mieszkalnego i wybudowano prawdopodobnie nowy budynek bramny. Wskazują na to zasadniczo dwa elementy domu: zachowana belka w elewacji frontowej z wyrytym napisem „B.H.M.A.+B.M.L.A.”, jak również zachowane ślady w jego konstrukcji, sugerujące iż poprzedni budynek był zbliżony do typu domu saskiego opartego na planie kwadratu. W 1910 r. w skład zagrody wchodziły: dom z podwórzem i przydomowym ogródkiem, stodoła połączona ze stajnią, budynek bramny, obora z przybudówką, dom chlebowy z piwnicą, drewnitnia, dom pracowników dniówkowych i stodółka. W 1914 r. wybudowano wozownię przylegającą do stodoły. W 1924 r. gruntownie przebudowano budynek bramny, wymieniając szkieletowe przyziemie na murowane z cegły (przekształcenie uwieczniono w przejeździe na belce napisem: „B.H.G.A. 1924 B.M.C.Z.”). W 1938 r. w ogrodzie za domem wybudowano dom dla pracowników; w zbliżonym okresie powstał również budynek gospodarczy.